

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/193/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212209766
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1212209766.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: X. V. L., L..C..I., so sídlom Ú. X, XXX XX F., IČO: XX XXX XXX, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcom: 1. R. V., trvale bytom L. XX, F., 2. L. V., trvale bytom R. XX, XXX XX N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: A. na I. I. L. Q., so sídlom U. XX, XXX XX T., IČO: XX XXX XXX, zastúpený advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 5.370,11 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 15.02.2013, č. k. 52C 166/2012-78, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal od odporcov spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 5.370,11 eur s príslušenstvom a zároveň rozhodol, že odporcov v 1. rade, odporkyňi v 2. rade a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil po právnej stránke ust. § 2 písm. a), b) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ust. § 52 ods. 2 prvá veta, ust. § 100 ods. 1, ust. § 101 Občianskeho zákonníka a po vecnej stránke tým, že súd prvého stupňa mal na základe vykonaného dokazovania a námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom a odporcom v 1. rade za preukázané, že nárok navrhovateľa je premlčaný v celom rozsahu a preto ho zamietol. Uviedol, že z navrhovateľom predloženej zmluvy o úvere vyplýva, že konečná splatnosť úveru bola dohodnutá ku dňu 20.02.2008 a navrhovateľ mohol svoj nárok na úhradu žalovanej sumy uplatniť už dňa 21.02.2008 a keďže nárok navrhovateľa na úhradu dlžnej sumy vo výške 5.370,11 eur s príslušenstvom bol uplatnený na súde až návrhom na začatie konania doručeným súdu prvého stupňa dňa 16.02.2012, t.j. po uplynutí trojročnej zákonnej premlčacej doby, nárok bol v celom rozsahu premlčaný.

O trovách konania účastníkov rozhodol súd prvého stupňa v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a nakoľko si v konaní odporcovia trovy konania neuplatnili a v konaní im žiadne trovy ani nevznikli, súd prvého stupňa im náhradu trov konania nepriznal. O trovách konania vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa uviedol, že nemá na ich náhradu nárok. Uviedol, že ako vedľajší účastník vystupuje na strane odporcov A. na I. I. L. Q., ktorého cieľom je kolektívna ochrana spotrebiteľa, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka, zastupovanie spotrebiteľa pred orgánmi štátnej

správy a podávanie podaní o porušovaní práv spotrebiteľov na orgány štátnej správy. Je teda zrejmé, že takéto združenie bolo vytvorené za účelom ochrany spotrebiteľa a teda je spôsobilé a schopné chrániť práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov v súdnom ako aj mimosúdnom konaní. Uviedol, že ak vedľajší účastník splnomocnil na svoje zastupovanie právneho zástupcu z radov advokátov, takto vzniknuté trovy právneho zastúpenia nemožno považovať za účelné a hospodárne. Konštatoval, že ak vedľajší účastník v konaní splnomocnil na zastupovanie advokáta, konal v rozpore so zásadou účelnosti a hospodárnosti vynaložených trov a preto mu náhrada vzniknutých trov neprináleží.

Proti tomuto rozsudku podal včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie vedľajší účastník na strane odporcov, a to v časti výroku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, keď uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvého stupňa v napadnutej časti. Poukázal na mnohé rozhodnutie odvolacích súdov Slovenskej republiky, a to uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.04.2012, sp. zn. 7Co 31/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 05.12.2012, sp. zn. 3Co 49/2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.10.2012, sp. zn. 20Co 185/2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.09.2012, sp. zn. 1Co 55/2012, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 09.08.2012, sp. zn. 15Co 169/2012, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.05.2012, sp. zn. 15Co 92/2012, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.08.2012, sp. zn. 16Co 273/2012, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.07.2012, sp. zn. 9Co 104/2012, uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.07.2012, sp. zn. 8Co 258/2012, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.11.2012, sp. zn. 6Co 235/2012. Z týchto rozhodnutí podľa vedľajšieho účastníka vyplýva, že vedľajší účastník ako občianske združenie má právo v súdnom konaní vystupovať proti dodávateľom na základe princípu rovnosti zbraní a tento princíp ako naplnenie zásady rovnosti strán presadzuje aj Európsky súd pre ľudské práva. Konštatoval, že aj keď neprijateľnosť zmluvných podmienok a posudzovanie nekalých obchodných praktík vyhodnocuje súd v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie ex offio, nemôže poučiť spotrebiteľa o premlčaní. Vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa navrhovateľ ocitne v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi. Uviedol, že priemerní spotrebiteľia sa nedokážu v súdnom konaní náležite brániť a často na ochranu svojich práv a právom chránených záujmov z dôvodu svojej neinformovanosti, rezignujú. V závere podaného odvolania poukázal vedľajší účastník na ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a na rozhodnutie R 49/1993, podľa ktorého ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. Navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že uloží navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 476,45 eur. Zároveň si uplatnil a vyčíslil trovy odvolacieho konania vo výške 123,91 eur.

Navrhovateľ sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcov nevyjadril a rovnako ani odporca v 1. rade a odporkyňa v 2. rade.

Odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

V posudzovanej veci si navrhovateľ uplatnil návrhom zo dňa 06.02.2012 voči odporcom nárok na zaplatenie istiny 5.370,11 eur s príslušenstvom.

Z obsahu spisu vyplýva, že A. na I. I. L. Q., U. G. Č. XX, T. (ďalej iba „A.“), zastúpeného advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, dňa 29.06.2012 súdu prvého stupňa oznámilo, že na strane odporcov vstupuje do konania ako vedľajší účastník, požiadal o doručenie návrhu na začatie konania a súčasne žiadal priznať náhradu trov konania.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

V zmysle citovaného ust. § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Za predpokladu, že účastníkovi konania na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje vznikne právo na náhradu trov konania, môže byť náhrada trov konania priznaná aj samotnému vedľajšiemu účastníkovi.

Zo spisového materiálu súdnej veci je zrejmé, že súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa z dôvodu, že odporca v 1. rade a tiež vedľajší účastník vzniesli dôvodne námietku premlčania, a teda z dôvodu že uplatnené peňažné nároky sú premlčané.

Vzhľadom na zásadu úspechu v konaní, úspešným odporcom vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 prvá veta O.s.p. Analogicky podľa § 93 ods. 4 O.s.p. právo na náhradu trov konania vzniklo súčasne aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov, ktorý do konania vstúpil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 29.06.2012.

Podľa ust. § 25 ods. 1 O.s.p. si účastník ako zástupcu môže vždy zvoliť advokáta. Nakoľko vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva ako účastník, je oprávnený tzn. môže sa dať aj vedľajší účastník v konaní zastupovať advokátom. V prejednáwanej veci vedľajšieho účastníka zastupoval advokát na základe plnomocenstva, pričom odvolací súd nepopiera ani nespochybňuje právo vedľajšieho účastníka resp. ústavné právo každého - vrátane vedľajšieho účastníka na právnu pomoc vyplývajúce z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Však v prípade, že si účastník zvolí ako svojho zástupcu advokáta, musí počítať aj so vznikom trov, nakoľko advokát má právo na úhradu svojich primeraných a opodstatnených nákladov. Preto skutočnosť, že súd účastníkovi právo na náhradu trov konania neprizná, sama osebe neznamena popretie rovnosti podmienok v konkrétnom súdnom konaní, a už vôbec to neznamena odňatie procesného práva účastníka na zastúpenie advokátom.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odvolací súd považuje záver prvostupňového súdu o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi za vecne správny, pričom sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že tieto nespĺňajú podmienku účelnosti nevyhnutnú pre priznanie náhrady trov konania. V predmetnej právnej veci vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu spolu s oznámením o vstupe do konania zároveň požiadal súd prvého stupňa o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh a uplatnil si náhradu trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že v čase vstupu do konania nepoznal predmet sporu a len z označenia účastníkov konania usúdil, že ide o spotrebiteľskú vec. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že vedľajší účastník si v podaní doručenom súdu dňa 14.09.2012 označenom ako vyjadrenie vedľajšieho účastníka uplatnil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 13.09.2012 spolu vo výške 476,45 €. Odvolaciemu súdu však nie je jasné ako mohol právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonať prípravu zastúpenia, keď samotný vedľajší účastník nevedel, do akého konania vstupuje. Podľa odvolacieho súdu len na základe skutočnosti, že odporcovia sú spotrebitelia, bez akejkoľvek bližšej vedomosti o predmete a štádiu konania, do ktorého vstupuje, je prakticky nemožné náležite sa pripraviť na zastupovanie v tej ktorej veci. V danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, keď konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza len k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

Odvolací súd rovnako za správny považuje aj ten názor súdu prvého stupňa, že vedľajší účastník, ktorý je založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu by mal byť schopný poskytnúť odporcom ako spotrebiteľom v spotrebiteľskej veci vedenej na súde odbornú pomoc sám. Tento názor má oporu v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03, v zmysle ktorého nie je

porušením základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ak účastníkovi, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, súd neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, ak ich nepovažuje za účelne vynaložené, a to práve preto, že vedľajší účastník bol na ochranu spotrebiteľa zriadený a teda má byť schopný v spotrebiteľských sporoch spotrebiteľov kvalifikovane zastupovať. Preto odvolací súd v neposlednom rade prihliadol aj na skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu a splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho vstupuje do konania. Zároveň je odvolaciemu súdu z rozhodovacej činnosti známe, že vedľajší účastník paušálne vstupuje do konaní, v ktorých ako navrhovatelia vystupujú určité subjekty, a to bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka. Pri rozposielaní oznámení o vstupe do konaní, vyjadrení (vznesenie námietky premlčania), ide o identické typizované úkony podľa vzoru, ktoré môžu byť generované aj automatizované, pritom nemožno v každej jednej veci hovoriť o účelnom vynaložení trov právneho zastúpenia. Takéto konanie vedľajšieho účastníka nemožno považovať ani za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ, pre ktorý bolo toto združenie založené. Vyvoláva to skôr dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom združenia nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Odvolací súd vo vzťahu k rozhodnutiam iných krajských súdov, na ktoré vedľajší účastník vo svojom odvolaní poukázal, uvádza, že nie je viazaný rozhodnutiami iných krajských súdov v obdobných veciach. Aj po oboznámení sa s obsahom týchto rozhodnutí zotrváva na svojom právnom názore, že trovy vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka je vecne správne.

Odporcom v konaní žiadne trovy nevznikli a trovy uplatnené vedľajším účastníkom neboli účelne vynaloženými trovami, nakoľko úkony, za ktoré si v konaní uplatnil právo na ich náhradu, neboli nevyhnutné pre úspech vo veci.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka ako vo výroku vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, ich náhradu nepriznal, nakoľko mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli a absentoval tu v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. návrh na ich priznanie, keď sa ani k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.